

δημοτικάς, βιομηχανικάς καὶ ψυχαγωγικάς ἀνάγκας.

—**Ἡ ἀνάπτυξις τῶν πηγῶν τοῦ ὄντος**

Λόγῳ τοῦ δτι αἱ ποσότητες τοῦ ὄντος τοῦ κατανάλισκομένου ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων καὶ τὰς βιομηχανίας τῶν εἰναι πολὺ διλιγώτεραι ἀπὸ τὴν γεωργίαν, αἱ ἄγονοι Πολιτεῖαι Ἰσως νὰ μὴ χρειασθοῦν τόσον μεγάλην αὔξησιν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος, ἐάν τις ἀλλάξει ὁ χαρακτήρα των καὶ ἀπὸ κυρίως γεωργικαὶ γίνουν κυρίως βιομηχανικαί. Εἰς τὰς διλιγώτερον ἀνεπτυγμένας χώρας αὐτῇ αὕτῃ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ὄντος προσθέτει πολλὰ εἰς τὴν οἰκονομίαν. Αἱ ἀπαιτήσεις δημοτικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ὄντος εἶναι κατὰ πολὺ μικρότεραι τῆς Ἀμερικῆς καὶ αἱ ἄμεσοι ἀνάγκαι εἶναι κυρίως διὰ τὴν γεωργίαν ἡ ὅποια ἀπαιτεῖ τὴν αὐτὴν ποσότητα ὄντος εἰς οἰλανδήποτε θερμῆν περιοχήν. Αἱ πλεῖσται τῶν χωρῶν αὐτῶν ἔχουν μίαν ὑποτυπώδη γεωργίαν χαμηλῆς ἀποδόσεως ἡ ὅποια φέρει ἐλάχιστον χρῆμα ἀνά πλεθρικὸν πόδα ὄντος καὶ οἱ γεωργοὶ εἰναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσουν μόνον διλύγα δολλάρια ἀνὰ πλεθρικὸν πόδα. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν πηγῶν τοῦ ὄντος πρέπει νὰ συνοδευθῇ ἀπὸ ἄλλα μέτρα διὰ νὰ αὔξηθῇ ἡ γεωργικὴ ἀπόδοσις ἀνὰ πλεθρικὸν πόδα καὶ ἀνθρωπίνην ἐργασίαν καὶ γενικῶς νὰ αὔξηθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἀξία τοῦ ὄντος.

Μία «συγγένεια» προβλημάτων Ἀμερικῆς καὶ τῶν χωρῶν αὐτῶν εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ παρόντας χαμηλὴ ἀπόδοσις. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν πολλὰ πρέπει νὰ γίνουν μὲ ἀποτελεσματικὴν ἔρευναν. Παράδειγμα: Περὶ τὸ ἥμισυ τοῦ παρεχομένου διὰ τὴν ἀρδευσιν ὄντος χάνεται κατὰ τὴν με-

ταφορὰν καὶ ἐν συνεχείᾳ διλιγώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὄντος τοῦ φθάνοντος εἰς τὰς καλλιεργείας χρησιμόποιεῖται ἀπὸ τὰ φυτά.

—**Μέθοδοι προστασίας τοῦ ἐδάφους**

Ἡδη ἐφαρμόζονται μέθοδοι προστασίας τοῦ ἐδάφους διὰ νὰ μειωθῇ ἡ ἔξατμισις καὶ τοιστοτρόπως νὰ ὑπάρχῃ περισσότερον ὄντωρ εἰσπνεόμενον ἀπὸ τὰ φυτά. Μὲ τὴν ἔρευναν τῆς φυσιολογίας τῆς λήψεως τοῦ ὄντος καὶ τῆς μεταφορᾶς του εἰς τὰ φυτά καὶ τῆς γενετικῆς τῶν φυτῶν, ἡ εἰσπνοὴ πιθανὸν νὰ μειωθῇ χωρὶς ἀνάλογον μείωσιν ἀναπτύξεώς των. Ἀνάπτυξις καλλιεργειῶν ἀνθισταμένων εἰς τὸ ἄλις θὸ μειώση τὰς ποσότητας τῆς ἀναγκαιούσης ἀρδεύσεως διὰ τὴν διατήρησιν τῆς διαλύσεως πέριξ τῶν μαζῶν τοῦ φυτοῦ εἰς χαμηλήν εἰς ἄλας περιεκτικότητα. Ἡ ἀπώλεια τοῦ ὄντος λόγῳ διηθήσεώς του εἰς τὸν ἀρδευτικὸν αὐλακούς εἶναι δυνατὸν νὰ μειωθῇ μὲ τὴν καλλιτέραν διαρρύθμισιν τῶν αὐλάκων καὶ καλλιτέρας ἀρδευτικὰς μεθόδους. Ἐπίσης αἱ ἀπώλειαι εἰς τὸν αὐλακούς εἶναι δυνατὸν νὰ μειωθοῦν ἐάν δυνάμεθα νὰ ἐλέγχωμεν ἄχρηστα ὄντροφίλα φυτὰ τὰ ὅποια ἀπορροφοῦν τὸ ὄντωρ καὶ τὸ ἐκπνέον εἰς τὸν ἄερα.

Εἰς τὰς ἀγόνους περιοχὰς ἡ ροὴ τῶν ὄντων μιᾶς μεγάλης περιοχῆς πρέπει νὰ συγκεντρωθῇ καὶ πρέπει νὰ γίνουν ἔρευναι αὐξήσεως τῆς ροῆς ἀπὸ τὰς βραχώδεις περιοχὰς καὶ ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ ἐπαναπληρώσεως τῶν φρεάτων εἰς τὰς κοιλάδας.

—**Ἐλεγχος τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καὶ ἀφολάτωσις τοῦ ὄντος**

Τέλος τὰ προβλήματα τοῦ ὄντος δύνανται νὰ ἀγτιμετωπισθοῦν μὲ μέτρα τὰ ὅποια—ἐν ἀντιθέσει μὲ ἐκεῖνα τὰ ὅποια σκοποῦν εἰς τὴν